

[Lundberg.]

førelse af et effektivt Tilsyn med de kongelige Vejere og Maaleres Forretninger — eller de statsautoriserede, som det nu skal hedde —, og at dette Tilsyn sættes i Kraft i den Udstrækning og i det Tempo, som Pengene skaffes til Veje gennem den foreslaaede Afgift. Ligeledes, at Forslaget tager Sigte paa at skabe betryggende Forhold for det hos de autoriserede Vejere og Maalere ansatte Personale.

Jeg finder det ogsaa rimeligt, at denne Lov, ligesom den i sidste Samling vedtagne Lov om statsautoriserede Revisorer, til sin Tid indarbejdes i Næringsloven. Men ligesom den Gang gælder det ogsaa her, at det haster med en Nyordning, og man maa derfor billige, at Ministeren fremmer denne Sag særskilt, selv om det er Meningen, at Loven senere skal indarbejdes i Næringsloven. Som bekendt har vi Byer, hvor der i mere end et Aar har været konstitueret en Mand i Pladsen, og at dette Forhold ikke er alt for heldigt i det lange Løb, men at man snarest bør have en endelig Ordning, synes jeg er rimeligt.

Der kan være delte Meninger om den foreslaaede Afgift, og hvilken Vej man skal gaa. Jeg er bekendt med, at der indenfor Udvalget har været fremsat den Tanke, at disse Stillinger simpelthen skulde underlægges Kommunerne, at Kommunerne selv skulde drive disse Forretninger. Men det har ikke fundet Udtryk i Betænkningen, alene vel af den Grund, at der ikke var blevet spurgt om dette Forhold, men ogsaa, fordi der vel ikke heller kunde blive Enighed om det. Jeg antager, at der heller ikke vil kunne blive det i dette høje Ting og maaske endnu mindre i den andet høje Ting. Under de Forhold synes jeg det er rimeligt at gaa den Vej, Ministeren har foreslaaet.

Man kan ogsaa sige, at vi i de største Byer kan dele Stillingen i flere, saaledes at hvor Nettoindtægtenf. Eks. er over 15 000 Kr., skulde der oprettes to Stillinger som statsautoriseret Vejer og Maaler. Jeg tror ikke, det vil være heldigt, og jeg tror heller ikke, det vil være teknisk set tilfredsstillende. Og dertil kommer jo ogsaa, at der i høj Grad er Trang til et fast effektivt Tilsyn med disse Vejere og Maalere, saaledes at deres Attester kan faa den offentlige Troværdighed, som de skal have, hvis de skal have nogen Værdi.

Derfor synes jeg, den Udvej, Ministeren har fundet, er den rigtige under de givne Forhold, at man lader Indehaverne af de Stillinger, som giver et Nettoudbytte paa over

5 000 Kr., gennem en progressiv Stigning indbetale saadanne Beløb til Statskassen, at der uden Udgift for det offentlige kan etableres et effektivt Tilsyn. Det er jo for øvrigt næsten den samme Skala, som anvendes i Loven af 1913 om Apotekervæsenet, og i det store og hele synes jeg, at Udvalget har været heldigt med at lægge denne Skala. Men det er naturligvis noget, man kan tale om, om den skal lægges paa en anden Basis. I hvert Tilfælde vil jeg dog tro, at man vil undtage de Nettoindtægter, der ligger under 5 000, fra Afgiftspligt til Staten.

Jeg mener, som sagt, at dette Lovforslag vil give os en fornuftig, tidssvarende og retfærdig Ordning, og jeg skal tillade mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

J. C. A. Larsen: Naar den højtærede Handelsminister her har forelagt et Forslag om autoriserede Vejere og Maalere, saa synes det, som om han ikke har nogen stor Tro til at faa Næringsloven gennemført i denne Samling. Vi har i Forslaget til Næringslov § 86 og 87 Bestemmelser om Vejere og Maalere, Bestemmelser, som er udarbejdet af den Kommission, som sad fra 1921 til 1925, men jeg skal villigt indrømme, at de Paragraffer i Forslaget til Næringslov er langt fra saa omfattende og saa indgaaende behandlet som dette særlige Forslag. Jeg kunde dog tænke mig, at den højtærede Minister, efter hvad der har foreligget i de senere Aar, kunde have stillet nogle Ændringsforslag til Næringsloven, som kunde være blevet behandlet i det Udvalg, der behandler Næringsloven. Det kan jo ikke være Ministeren ubekendt, at man er i Færd med at indkalde Ændringsforslag og er nær ved at skulle afgive Betænkning, saa jeg kunde tænke mig, at den Vej havde været den naturligste at gaa. Men jeg erkender, at naar den højtærede Minister muligvis har den Tro, at vi ikke faar Næringsloven igennem i saa nær Fremtid, kan der være noget, der taler for, at vi faar et Forslag i denne Retning.

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget vil jeg gerne først gøre en Bemærkning noget i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Lundberg. Der staar i § 1, at Ministeriet for Handel og Industri kan paa Begæring meddele Beskikkelse til flere Personer i samme Kommune. Nu sagde det ærede Medlem, at det — der er jo Byer med ret store Indtægter for Vejning og Maaling — maaske ikke var heldigt, at der blev beskikket flere, saaledes at de delte Arbejdet imellem sig, og jeg er ikke helt uvillig til at